Jordanië | Passions of Tourism

Cause

Geschreven door Li He

Vanaf de eerste ‘ahlan wa sahlan’ (welkom), wisten we dat Jordanië een vriend voor het leven ging worden. Op 24 augustus 2015 begonnen wij, een groep van 25 bachelor studenten van de Rijksuniversiteit Groningen, aan onze Summer School als onderdeel van het tweedejaars vak Passions of Tourism. We verbleven een hele week in Jordanië en ontdekten veel bijzondere plaatsen, mensen en tradities in dit prachtige land. Als een groep van bachelor Honours College studenten waren we toeristen, studenten én onderzoekers.

Voordat we aan onze reis begonnen, deden we de nodige voorbereidingen. De cursus Passions of Tourism bood ons de belangrijkste theorieën en praktische informatie over hoe we toerisme konden ontdekken en bestuderen. Deze reis en onze toeristische ervaring was echt uniek en ongeëvenaard voor ons allemaal. We bezochten vele monumenten, zoals Romeinse amfitheaters en Christelijke mozaïeken, die al vele reizigers voor ons hebben bewonderd in hun zoektocht naar oudheden en de oorsprong van religie.

De groep bij de Nederlandse Ambassade in Amman

Toen we voor het eerst over de bestemming te horen kregen, kwam – waarschijnlijk niet verrassend – onze veiligheid wel meteen in gedachten op als de meest belangrijke factor om te overwegen. Door de ligging van Jordanië in een onrustige omgeving konden mensen zich makkelijk een voorstelling maken van oorlog en chaos. Maar in feite is Jordanië de Barmhartige Samaritaan van de regio en verwelkomt en verzorgt het land één miljoen vluchtelingen uit Palestina, Irak en meest recentelijk ook Syrië.

In deze brochure laten we Jordanië zien vanuit ons perspectief. Ook zullen we praktische informatie geven over voorbereiding op een reis naar dit mooie land. In ons reisschema kun je zien welke plaatsen wij hebben bezocht en de welke activiteiten wij hebben gedaan. Hierop volgen artikelen die een gedetailleerde beschrijving van deze plaatsen geven. Verder zullen we in deze brochure verschillende perspectieven laten zien, zoals conflictgebieden, het feministische perspectief, religieuze verschillen en de economie van Jordanië. Op het eind vind je nog wat handige informatie waar we onder andere uitleggen hoe je een visum aanvraagt, valuta wisselt en wat de gepaste kleding is voor dit land. Je vind onze brochure de volgende onderwerpen: Ons reisschema, Gastvrijheid van de mensen, Plaatsen, Natuur, Duister toerisme, Economie, Religieuze bezienswaardigheden, Leuke feitjes en Praktische Informatie. We hopen en verwachten dat deze brochure ervoor zal zorgen dat jij minstens net zoveel van Jordanië gaat houden als wij. Laten we beginnen aan onze reis in Jordanië en genieten van dit land met haar prachtige cultuur en tradities!

5 dagen in Jordanië

Make them count

Geschreven door Klara Hillmann

Onze aanbeveling voor een korte reis in Jordanië: Begin je reis in de Jordaanse hoofdstad Amman! Waarom Amman? De stad heeft een internationale luchthaven en bevindt zich op een centrale locatie in het land. Vanaf hier is het gemakkelijk om dagreizen te organiseren naar andere mooie plaatsen en bezienswaardigheden in Jordanië. Voor een complete reis zouden wij jullie dit vijfdaagse schema aanraden.

Day I: Amman City Tour & Jerash

AMMAN Begin je reis door het prachtige Koninkrijk van Jordanië in haar meest bruisende stad, de hoofdstad Amman. Ontdek de stad met een rondleiding door een gids of zelfstandig. De oude maar moderne stad is rijk aan historische en archeologische bezienswaardigheden, kunstgalerijen en winkels. Neem ongeveer drie à vier uur de tijd voor een tour door Amman. Bezienswaardigheden die je niet mag missen:

- De Citadel (Jebel al-Qala). Deze bezienswaardigheid neemt je mee door duizenden jaren aan historische ontwikkelingen onder de bezetting van de Romeinen, Byzantijnen en Omajjaden. Bij de ingang van de Citadel vind je de verschillende namen die de stad in de geschiedenis gedragen heeft – Rabbath Ammon, Philadelphia en Amman. Wandel door de Citadel, die nog stamt uit de Bronstijd en bewonder haar eeuwenoude ruïnes, waaronder ook het indrukwekkende Omajjaden Paleis uit 720 na Christus. Het Archeologische Museum op de locatie heeft een tentoonstelling met interessante artefacten, de beroemde Dode Zee-rollen en 6500 jaar oude standbeelden.

- De Koning Abdullah I Moskee. Deze moskee in Ottomaanse stijl met zijn reusachtige blauwe koepel is gebouwd tussen 1982 en 1989 en bevindt zich in de wijk Abdali. Het is een groots monument van de moderne tijd en de enige moskee in Amman die ook niet-Moslims verwelkomt buiten de gebedstijden. Voor vrouwen zijn er hoofddoeken en abayas beschikbaar bij de ingang, omdat het wel een vereiste is om je haar en zoveel mogelijk je huid te bedekken. Voordat je de gebedshal betreedt, moet je je schoenen uittrekken. Naast de moskee is een Islamitisch Museum, dat een kleine collectie foto's en persoonlijke bezittingen van Koning Abdullah I, antiek aardewerk en munten tentoonstelt.

Bron: GeoServices, Faculteit Ruimtelijke Wetenschappen, Rijksuniversiteit Groningen

- Het Romeinse Theater. Dit indrukwekkende overblijfsel van Romeins Philadelphia is een hoogtepunt voor veel toeristen in Amman. Het stamt uit de tweede eeuw na Christus.

JERASH Op ongeveer 45 kilometer ten noorden van Amman ligt de oude stad Jerash. Het is één van de best bewaarde Romeinse steden ter wereld en een goed voorbeeld van Romeinse stedelijke nederzettingen in de regio. De ruïnes bestaan uit een groot openbaar plein, straten met aan weerszijden pilaren, gigantische tempels, een theater en de voormalige stadsmuren. Neem ongeveer twee uur de tijd om de Romeinse restanten van Jerash te bezoeken.

Day II: Madaba & Mount Nebo & Um Al-Rassas MADABA Zo'n 40 kilometer ten zuiden van Amman ligt de stad Madaba,

Uitzicht over Amman vanuit ons hostel

bekend door de vele mozaïeken en dan vooral de fameuze mozaïeken uit het tijdperk van de Byzantijnen. Het meest bekend is de bijbel-historische mozaïeken landkaart op de vloer van de Sint Joris kerk. Madaba presenteert zichzelf als een zeer tolerante, multiculturele, reiziger-vriendelijke en ontspannen stad. De straatjes, cafés en winkels kun je het best te voet verkennen. Neem ongeveer drie uur de tijd om Madaba te ontdekken.

UMM AL-RASAS 30 kilometer ten zuidoosten van Madaba ligt Umm Al-Rasas. Deze bezienswaardigheid is dé plaats om de prachtige Byzantijnze mozaïeken nog eens te bewonderen in de meest indrukwekkende staat en kleuren. Ze zijn onbedekt te zien op de vloer van twee voormalige kerken uit de zesde en achtste eeuw. Neem hier ongeveer een uur de tijd.

NEBOBERG 12 kilometer ten zuidoosten van Madaba ligt een religieuze bedevaartsoord; de Neboberg. Het verhaal gaat dat Mozes op de top van de Neboberg stond en dat hij vanaf daar het Beloofde Land zag. Op een heldere dag kunnen bezoekers hetzelfde schitterende panorama bewonderen: de Dode Zee, de Jordaanse rivier vallei, Jericho, Bethlehem en de afgelegen bergen van Jeruzalem.

Day III: Dopingsplaats & Dode Zee

BETHANIË AAN DE JORDAAN – DOPINGSPLAATS Op ongeveer 40 kilometer ten westen van Amman ligt de Doopplaats Bethanië aan de rivier de Jordaan, die daar ook de grens vormt met Israël/Palestina. Dit is een recentelijk gereconstrueerde bezienswaardigheid, die erkend wordt als de authentieke plaats waar de doop van Jezus Christus door Johannes de Doper zou hebben plaatsgevonden. Vergeet niet ook de rivier de Jordaan te bezoeken en hier naar de toeristen in Israël/ Palestina, aan de andere oever van de Jordaan, te zwaaien. Neem twee tot drie uur de tijd voor je bezoek.

DODE ZEE Richting het zuiden, 10 kilometer en verder, vind je de Dode Zee. Hier kun je een ontspannen dag doorbrengen; drijvend op het zoute oppervlak van de zee, zwemmend in de zwembaden van één van de vele omringende resorts, jezelf trakterend op de Spa Faciliteiten of een zelf-aangebracht moddermasker op het strand.

Day IV: Petra & Wadi Rum

PETRA 245 Kilometer ten zuiden van Amman kun je een werelderfgoed en één van de zeven wereldwonderen bezoeken: de eeuwenoude stad Petra. Het is één van 's werelds meest rijke en grootste archeologische vindplaatsen, gebouwd en geslepen uit de indrukwekkende rood zandsteen rotsen. Het meest beroemd is Petra's schatkamer, Al Khazaneh in het Arabisch. Het klooster, Ab Deir, is een indrukwekkend gebouw en ligt iets verder in Petra gelegen. Petra is een prachtige plaats om doorheen te wandelen terwijl je de oude landschappen en architectuur kunt bewonderen. Lokale Bedoeïenen doen hun best om deze bezienswaardige stad nog iets meer toeristische flair te geven, door souvenirs en ritjes op kamelen en ezels aan te bieden. Je kan je met gemak een hele dag vermaken in de stad Petra, maar neem in ieder geval vijf uur de tijd om de hoogtepunten te ontdekken. Je kan bijvoorbeeld een dagreis maken naar Petra vanuit Amman, om tegen de avond weer terug te keren.

WADI RUM Na je bezoek aan Petra, kun je verder rijden naar de Wadi Rum woestijn in ongeveer twee uur (zorg wel voor voldoende tijd om aan te komen en je verblijfplaats te vinden). Overnachten in de woestijn is een onvergetelijke ervaring. Je kunt kiezen tussen bed & breakfast, luxe tentenkampen of wildkamperen. Dit is een fantastische kans om de adembenemende zonsondergang in de woestijn te zien.

Day V: Wadi Rum & Aqaba

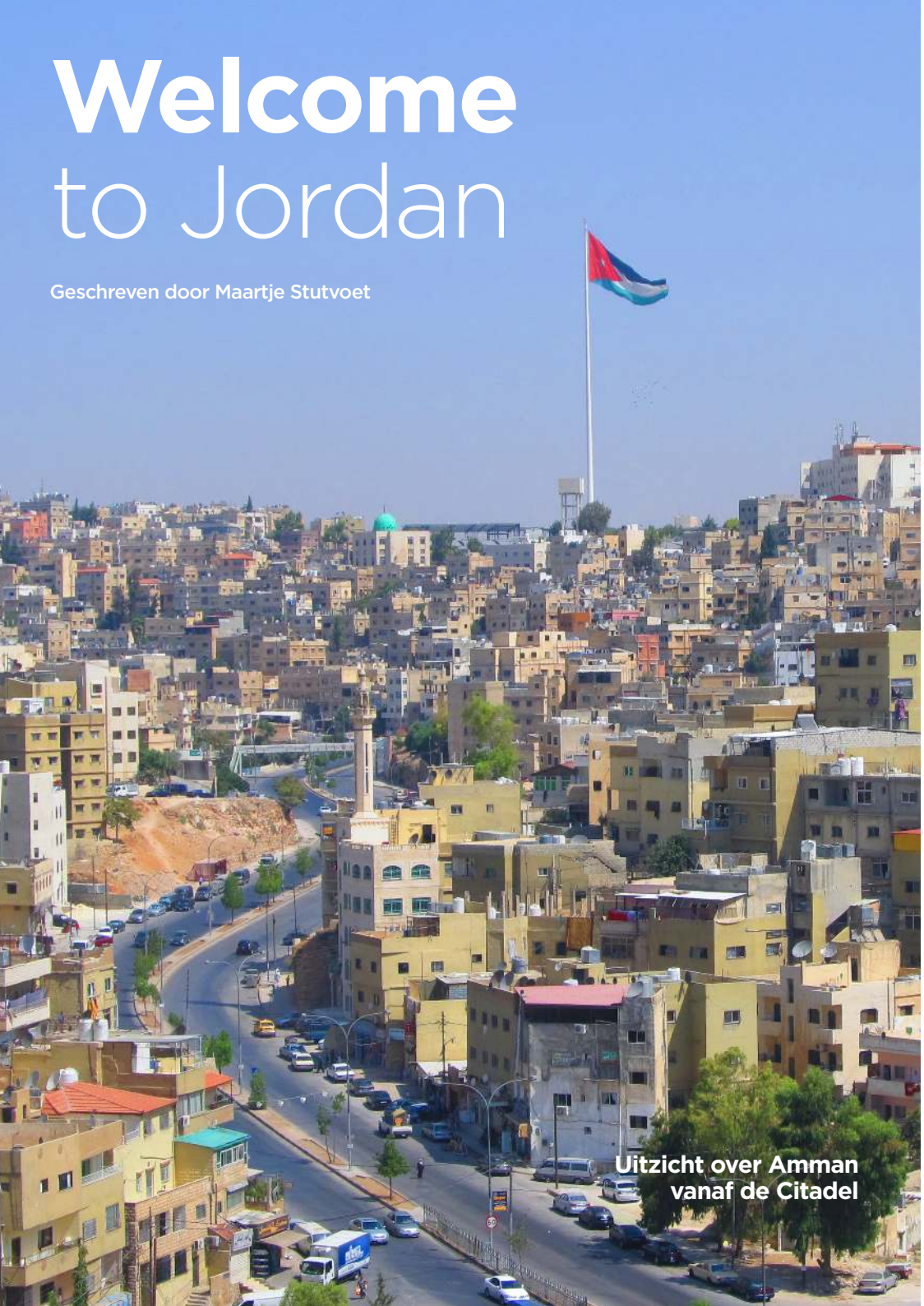
Als je overnacht in de woestijn, kun je de volgende dag op pad gaan om de Wadi Rum verder te ontdekken en bewonderen. Hierna kun je je reis voortzetten richting de stad Aqaba, in het zuiden van Jordanië aan de Rode Zee. Dit is ongeveer een uur rijden, afhankelijk van waar in de woestijn je verbleef. Als je hebt overnacht in Amman kun je in vier uur naar de Wadi Rum woestijn rijden of regelrecht naar Aqaba. De afstand tussen Amman en Aqaba is 345 kilometer.

WADI RUM Wadi Rum is een fantastische keuze voor een korte vijfdaagse reis, want het biedt één van de makkelijkste en veiligste mogelijkheden om de woestijn in de regio te verkennen. Je kunt de Wadi Rum ontdekken in een jeep, op een kameel of paard. Vooral de jeeps kunnen je gemakkelijk naar de mooiste uitzicht plaatsen en lokale Bedoeïenen kampen brengen. Voor meer avontuurlijke reizigers is er ook de mogelijkheid om te gaan klimmen of deel te nemen aan een trektocht.

AQABA Bij de golf van Aqaba, verwelkomt de stad je terug in de meer bewoonde en stedelijke wereld. Deze stad is in vergelijking met Amman meer een plaats waar toeristen naartoe gaan voor ontspanning en avonturen aan de kust en op zee zoals duiken en snorkelen. Door de relaxte vakantiesfeer die de stad ademt is Aqaba absoluut een plaats die het waard is om langer te blijven, als je meer dan vijf dagen hebt om in Jordanië door te brengen. Vanaf Aqaba is het ook mogelijk om de grens met Egypte of Israël en de Palestijnse territoria over te steken en je ontdekkingsreis in de regio verder voort te zetten.

Welcome to Jordan

Geschreven door Maartje Stutvoet

Uitzicht over Amman vanaf de Citadel

Met mijn ouders was ik in 2012 al in Jordanië geweest, maar toen de kans zich voordeed om als onderdeel van de Honours College module Passions of Tourism opnieuw te gaan, heb ik geen seconde getwijfeld, ik wilde weer! Deze wens kwam niet voort uit een fascinatie om Petra weer te zien, voor een tweede keer in de Dode Zee te dobberen, of nu wel Amman te bezoeken, hoe leuk ik dit alles ook vond. Het verlangen om nogmaals Jordanië te bezoeken, werd aangewakkerd door de warme gevoelens die ik had overgehouden aan mijn verblijf in 2012 daar.

Als geen ander weten de Jordaniërs je welkom te laten voelen in hun land. 'Welcome to Jordan' is iets wat je vaak zult horen. Het maakte niet uit waar je bent of waar je naar toe gaat, in de taxi, lopend over straat of in Petra, overal word je op dezelfde warme manier begroet. Zelfs op de terugweg bij de paspoortcontrole op het Koning Alia vliegveld in Amman, werden mijn medereizigers en ik welkom geheten in het land.

Het meeste koester ik de herinnering aan de eerste avond in Jordanië in de zomer van 2015. Met wat medestudenten sliep ik in het Jordan River Hotel in Amman, in afwachting op de start van de summerschool de volgende dag. 's Avonds zijn we met een groepje van vijf Amman ingelopen om onze eerste indrukken op te doen en om ergens van een warme maaltijd te kunnen genieten. In het lokale restaurant waar we eindigden, waren we een opvallende verschijning met ons West Europese uiterlijk. We trokken de aandacht van een aantal kinderen dat daar met hun moeder eveneens aan het eten was. Opeens lag er een briefje bij ons op tafel. Een van de kinderen had zijn moed bijeen geraapt en had een papiertje met hierop de tekst 'Welcome to Jordan!' op onze tafel geschoven waarna hij zich snel uit de voeten maakte. Van een afstandje keken de kinderen toe hoe wij vol verwondering de boodschap bestudeerden. Terwijl wij een respons schreven, kwamen de kinderen beetje bij beetje dichterbij, totdat er een uitgelaten giechelende bende om ons heen stond.

De gastvrijheid, dat is de grote kracht van Jordanië. De eigenaar van een tapijtenzaak legde me uit dat ik me niet bezwaard hoefde te voelen om zijn winkel binnen te komen, thee met hem te drinken en daarna weer weg te gaan zonder wat te kopen. Het welkom dat je wordt toegeroepen wanneer je over straat loopt is niet opdringerig bedoeld, is geen truc om dingen te verkopen, maar lijkt voort te komen uit een intrinsiek gevoel van vriendelijkheid gecombineerd met trots op het land. Door gastvrij te zijn kunnen de Jordaniërs laten zien dat het goed gaat met hun land, dat bezoekers welkom zijn. Geheel onbevangen lijkt de gastvrijheid in Jordanië dus niet te zijn. Veel mensen zijn afhankelijk van de toeristen en voor hen is het beeld dat mensen van buiten hebben van Jordanië essentieel. Ook beïnvloedt het land van herkomst van de toerist hoe ver de gastvrijheid gaat. In een shoarmatent in Madaba kregen wij van een andere klant drinken aangeboden vanwege het feit dat hij zo blij was dat we de stad bezochten. Hij bood ons dit aan als dank voor alles wat Nederland voor Jordanië betekent.

Terugdenkend aan Jordanië verschijnt er een grote glimlach op mijn gezicht. Ik gun het iedereen om zich te laten onderdompelen in het warme bad dat Jordanië is om een completer beeld te krijgen van de regio naast dat wat op het acht uur journaal wordt geschetst.

Oog in oog met Jordaanse geschiedenis

Geschreven door Jara Gerrits

In Amman Citadel

Het huidige Jordanië kent een erg rijke geschiedenis, maar ontstond als moderne staat pas in de twintigste eeuw. Het gebied wordt al sinds 50.000 voor Christus bewoond en behoorde onder andere toe aan de Assyriërs, Babyloniërs, Perzen, Grieken en Romeinen. Romeinse opgravingen zijn bijvoorbeeld nog te zien in Amman en Jerash. Ook in Petra is, naast de zogeheten 'Schatkamer – Al-Khazneh' nog steeds een Romeins theater te zien. In Umm ar-Rasas zijn de resten te zien van het Romeinse legerkamp Kastron Mefaa. Het was erg mooi om tussen de resten door te lopen, met de vrolijke boogjes, hoge muren en kleine hutjes.
Ook is hier de Stephanoskerk te vinden, met een prachtige mozaïekvloer met de voorstellingen van Palestijnse en Jordaanse steden.

Christelijke invloeden

Met de bekering van Constantijn de Grote begon het christendom aan een opmars in deze regio. Zo is er in de Sint-Joriskerk in Madaba nog een grote mozaïekvloer te zien met een afbeelding van een landkaart, waarop de pelgrimsroutes staan aangegeven. Het mozaïek is 6 bij 15,5 meter en de belangrijkste Bijbelse plaatsen staan hierop afgebeeld. De kaart is uniek, omdat het de oudste landkaart van de regio is. Een groot stuk van het mozaïek is helaas verdwenen, maar het was erg leuk om een aantal plaatsen die wij bezocht hebben en nog zouden gaan bezoeken voor de Summer School terug te vinden op de kleurrijke kaart.

De komst van de Arabieren, Ottomanen en Britten

Vanuit het zuiden vielen de Arabische volgelingen van de profeet Mohammed de grenzen van het Byzantijnse Rijk aan. Op deze manier kwam het huidige Jordanië terecht onder verschillende kalifaten, en later werd het gebied veroverd door de Mamelukken en Ottomanen. Opkomend nationalisme verzwakte het Ottomaanse Rijk, en na de Eerste Wereldoorlog werden nieuwe grenzen getrokken. Syrië en Libanon kwamen onder Frans mandaat en Palestina en Irak kwamen onder Brits mandaat. In 1923 scheidde Transjordanië zich af van Palestina, en in 1946 kreeg het officiële onafhankelijkheid als koninkrijk, met Abdullah als eerste koning. Zijn kleinzoon Hussein maakte tijdens de eerste jaren van zijn regering een einde aan de Britse militaire aanwezigheid in het land. Dit betekende echter niet het einde van onrust in de regio. Conflicten in landen als Israël/Palestina, Irak en Syrië zorgden ervoor dat velen naar Jordanië vluchtten. Dit zorgde ervoor dat de bevolking van Jordanië verdubbelde en dat Jordanië het land is met, in verhouding tot de eigen bevolking, de meeste vluchtelingen ter wereld. Ondanks de onrust in de regio wordt Jordanië zowel internationaal als door haar eigen bevolking bestempeld als een baken van rust.
Door de komst van de Arabieren is de islam de grootste godsdienst in Jordanië. Door een bezoek aan de Koning Abdullah-moskee en het Islamitische Museum in Amman hebben wij kennisgemaakt met dit stukje Jordaanse geschiedenis en cultuur. Tijdens ons bezoek aan de Citadel in Amman zagen wij hoe daar op een mooie wijze de geschiedenis van Jordanië uitgebeeld werd, aan de hand van drie stenen met daarop de verschillende namen die de stad Amman door de tijd heen heeft gedragen.

Bedoeïenen

In Petra en in Wadi Rum kwamen wij veel bedoeïenen tegen. Bedoeïenen zijn een semi-nomadisch volk en de oorspronkelijke bewoners van de Arabische en Syrische woestijnen. Ze trokken door de woestijn en woonden in tenten van geiten- of kamelenhaar. Aan dan nomadenbestaan is nu vrijwel een eind gekomen. De putten in de woestijn zijn opgedroogd en bedoeïenenkudden vergroten het gevaar van verdere verdorring door overbegrazing. Speciale projecten, opgezet door de overheid, staan bedoeïenen daarom bij om andere bestaanswijzen te ontwikkelen. Velen zijn nu boeren of werken in het toerisme. De traditionele gewoonten van bedoeïenen en hun gastvrijheid trekken vele toeristen. Sinds de UNESCO Petra in 1985 tot Werelderfgoed verklaarde, vonden de autoriteiten dat de bedoeïenen de bergholen niet verder mochten uitwonen. Alleen overdag mogen ze zich nog tussen de rotskloven begeven. Ze zijn wel de enige Jordaniërs die in Petra handel mogen drijven. Met onze groep hebben we, uiteraard, Petra bezocht en in de tekst "Petra: Stad van steen" kun je hier meer over lezen!

Byzantijnse Mozaïek in de Kerk van Sint Joris, Madaba

Religie in Jordanië

Geschreven door Bregje Tingen

Alvorens een land te bezoeken, kan het handig en interessant zijn om alvast iets te weten over de cultuur en religie van het land. Deze informatie kun je gebruiken om je gedrag aan te passen, zodat dit respectvol is tegenover de inwoners van het land. In dit geval Jordanië. De Islam is de voornaamste religie in Jordanië. 94% van de inwoners is aanhanger van de Sunni Islam en een klein percentage volgt de Shia Islam. Naast moslims wonen er ook Christenen in Jordanië. Zijn omvatten ongeveer 6% van de bevolking. Dit percentage is wel eens hoger geweest; in 1950 was dit nog ongeveer 30%.

Een ander aspect waar je rekening mee moet houden is de keuze voor de kleding die je meeneemt. Dit geldt voor zowel mannen en vrouwen, hoewel het voor vrouwen wellicht als iets strenger kan worden opgevat. Als ik naar aan warmer land ga (zoals Jordanië) doe ik normaal gesproken een paar dagen voor vertrek gewoon wat kleding, schoenen en toiletspullen in mijn koffer en neem ik dit mee. Dit was bij deze reis niet het geval. Jordanië is een gematigd islamitisch land en ik wist niet welke kleding acceptabel zou zijn om te dragen als een Europese vrouw. Ik wilde een comfortabel verblijf hebben, maar tegelijkertijd wilde ik de lokale bevolking, hun cultuur en religie niet beledigen.

Ik zocht online naar enkele praktische tips en leerde dat je je zou moeten bedekken tot en met je knieën en ellebogen. Daarnaast is het aan te raden om niet hele strakke kleding te dragen. Toen we in Jordanië waren, merkte ik echter dat deze regels helemaal niet zó streng zijn. Als vrouwelijke toerist zijnde, raad ik het aan om een broek of rok die je knieën bedekt te dragen, maar het is zeker niet nodig om je armen te bedekken als je op straat of op een toeristische plaats bent. Een normaal t-shirt is prima! Bij het bezoeken van een moskee is het verplicht om je te bedekken, maar er ligt eigenlijk altijd wel kleding die je kunt lenen. Dit zou dus geen problemen moet opleveren. Het is wel een handig om een sjaal mee te nemen, zodat je je haar kunt bedekken als je een moskee bezoekt. Op andere plaatsen is het niet nodig om een hoofddoek te dragen.

Grieks Orthodoxe Kerk bij de Baptismal Site

Het Complex van de Koning Abdullah I Moskee in Amman

Jordanië vanuit **feministisch perspectief**

Geschreven door Ginger van Breukelen

Een van de dingen waarop ik me wilde richten tijdens onze trip in Jordanië, was de mogelijke aanwezigheid van grote verschillen tussen mannen en vrouwen. Vanwege het feit dat ik een grote voorstander ben van gelijke rechten voor mannen en vrouwen, ben ik altijd geïnteresseerd geweest in feminisme. Feminisme kan zowel begrepen worden als een intellectueel concept, dan wel als een politiek project dat probeert de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen te identificeren, begrijpen en af te breken. [1] Door de jaren heen hebben feministen altijd geprobeerd om de systematische voortbrenging en instandhouding van sociale verschillen tussen mannen en vrouwen te bestrijden. Specifiek arbeid – wat het is, wie het doet, en waar – is altijd bestempeld als een van de 'key areas of struggle'. [2] Terwijl een toename van vrouwelijke participatie in betaalde arbeid de afgelopen jaren zichtbaar is geworden, is een duidelijke geografische variatie aanwezig. Helaas zijn de aantallen van vrouwen in loondienst in Christelijke en Islamitische landen vandaag de dag nog steeds relatief laag. [3]

Gezien het feit dat ik op de hoogte was van deze informatie, wilde ik graag het Jordaanse 'werkende leven' observeren. Gelijk bij aankomst al, viel het me op dat bijna alle werknemers die ik tegen kwam mannen waren. Onze gids vertelde me dat het, in zijn cultuur, geaccepteerd en misschien wel gewenst is voor vrouwen om thuis te blijven, en voor de mannen om te werken en op die manier hun gezin te onderhouden. De vrouw dient verzorgd te worden. In een Arabische samenleving, wordt het veel meer als normaal aangenomen om de vrouw te zien als degene die van nature is aangewezen om de kinderen te verzorgen en op te voeden. In de ogen van de Jordaniërs worden vrouwen in hun land in geen enkel opzicht onderdrukt, maar juist gerespecteerd in hun waardigheid en wezenlijke bijdrage aan het gezinsleven. Dit gegeven wierp ook een ander licht op een speciale ervaring tijdens ons verblijf in Jordanië.

Tijdens een bezoek aan een moskee moesten de vrouwen uit onze groep voor een paar uur een boerka dragen. In Nederland had het idee van een boerka me nooit erg aangestaan, omdat het me altijd het gevoel gaf dat vrouwen zich moeten verbergen. Maar het omgeven zijn door een cultuur waarin boerka's heel gewoon zijn, en de vrouwen die ze dragen zeer gerespecteerd worden, maakte dat ik me een stuk comfortabeler voelde. Voor een keer voelde ik de schoonheid ervan; dat je niet steeds wordt 'bekeken' omdat veel mannen in Europese landen simpel aannemen dat dat normaal is. Mijn eigen ervaring maakte het op die manier makkelijker om bepaalde karakteristieken van de Islam te bekijken, en om een beter begrip te krijgen van de deze religie en cultuur.

1 J. pollard, 'Feminism and Work' (2009, Elsevier Ltd.) Newcastle University, page 29
2 J. pollard, 'Feminism and Work' (2009, Elsevier Ltd.) Newcastle University, page 29
3 J. pollard, 'Feminism and Work' (2009, Elsevier Ltd.) Newcastle University, page 30

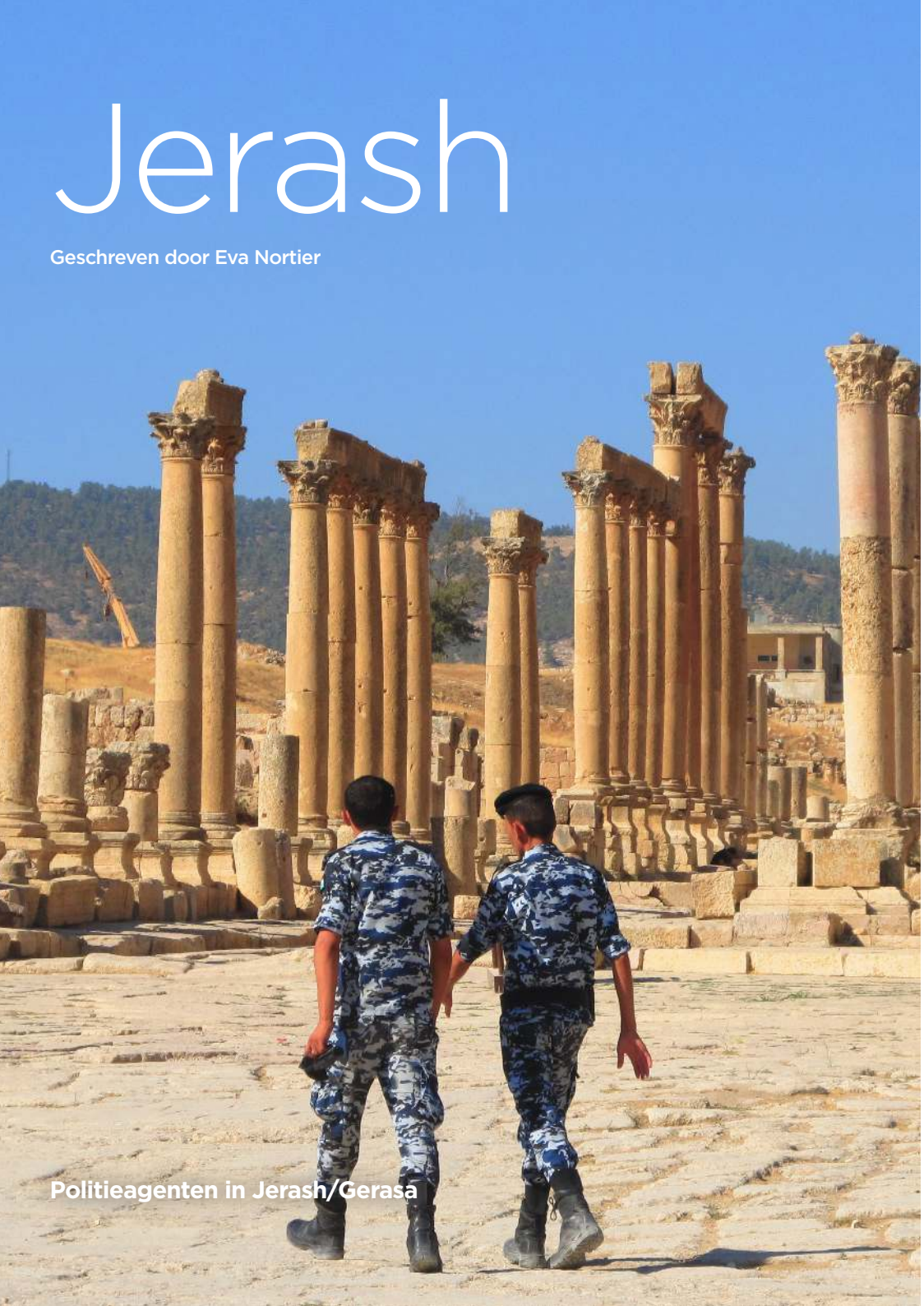
Twee Studenten bij de Koning Abdullah I Moskee in Amman

Jordaanse Poppen

Jerash

Geschreven door Eva Nortier

Politieagenten in Jerash/Gerasa

Wat een contrast: twee Jordaanse politieagenten met moderne uniformen, patrouillerend tussen de Romeinse ruïnes van de stad Jerash. De twee zijn in uniform, de mouwen opgestroopt, één heeft zijn baret in de hand, niet in gelid onder de hete zon. Op de achtergrond de eeuwenoude, zandkleurige zuilengalerij, half ingestort, hier en daar (slordig) gerestaureerd. Hun uniform past bij de strakblauwe lucht, de kleur van hun zongebruinde armen bij het zandsteen. Voor de rest is er niemand in de ruïnestad, behalve natuurlijk de fotograaf. En wij, het clubje Honours College studenten van de Rijksuniversiteit Groningen die vandaag de toerist uithangt. Deze foto toont voor mij de staat van het toerisme in Jordanië.

Er zijn vele redenen om naar Jordanië te gaan, zoals in menig reisgids te lezen valt. Voor mij zijn het de resten van de Klassieke Oudheid. Jordanië is het toneel geweest van Egyptische, Assyrische, Hellenistische, Perzische en Romeinse culturen en invloeden. Het is moeilijk om deze geschiedenis werkelijk te beleven, maar de goed bewaarde site van Jerash (ooit Gerasa) laat zien hoe het ooit moet zijn geweest.

De stad werd rijkelijk versierd voor de komst van keizer Hadrianus in het jaar 129 na Christus. Een enorme toegangspoort werd gebouwd aan de zuidkant van de stad. De rijkdom die het gebied vervoer is goed te zien in de stad, en maakt het tot een prachtige plek voor toerisme. Onder één van de drie bogen loop je de antieke stad binnen. Het is een imposante toegang voor het archeologisch park. Meteen links is er het hippodrome, een enorme paardenrenbaan van 245 meter lang. Helaas is het niet helemaal bewaard gebleven. Gelukkig staat er, voor het authentieke gevoel, wel een paard in de schaduw van een boog. Zijn eigenaar ligt ernaast een uiltje te knappen. De hoofdstraat, de cardo, wordt door enorme zuilen geflankeerd. Op het kruispunt van de twee hoofdstraten staat een perfect bewaard gebleven boog met vier poorten. Er is een zeer goed bewaard gebleven theater, waar je de muziekopvoeringen van toen bijna kunt horen. De resten van twee enorme tempels zijn ver af goed te zien. Je zult nooit het echte gevoel hebben dat je in de Romeinse stad van de tweede eeuw na Christus wandelt, maar het perfect bewaard gebleven Jerash geeft je wel een goede indruk.

Terwijl we over de site lopen, kijk ik om mij heen. Wat is er toch mis met deze site? Met de archeologische resten is niets mis. Zelfs in Rome vind je ze niet zo goed bewaard gebleven, of zo makkelijk toegankelijk. Dan besef ik het mij. Deze toeristische trekpleister mist toeristen. Wij zijn letterlijk de enigen daar. Hoe kan zo'n prachtige plek zo uitgestorven zijn?

Terug naar de foto van de twee politieagenten. Zij zijn het beeld van het toerisme in Jordanië op het moment, augustus 2015. Het prachtige land wordt overschaduwd door de onlusten in de omringende landen. Een stille dreiging is steeds aanwezig. Zoals twee agenten blijkbaar aanwezig moeten zijn op een rustige (toeristische) locatie. Ze doen niks, ze lopen niet eens in de houding, maar hun aanwezigheid zegt genoeg. Of, misschien geven de twee soldaten, met hun rustige pas en opgestroopte mouwen, een andere reden voor de stilte in Jerash. Misschien is het gewoonweg te heet voor sightseeing.

Nature

Geschreven door Josine Rawee

Behalve de culturele, religieuze en archeologische hoogtepunten heeft Jordanie ook een heleboel mooie natuur. Neem bijvoorbeeld de dode zee of de prachtige Wadi Rum woestijn. Voor de sportieve actievelingen is er de majestueuze Wadi Mujib, een kloof waarin je wandelen, klimmen en van natuurlijke glijbanen kan glijden!

De Dode Zee

De Dode Zee is, met 430 meter onder zee niveau het laagste punt op aarde. Het is een prachtige, maar ook interessante plek in Jordanie. De dode zee staat vooral bekend om het hoge zout gehalte, wat ervoor zorgt dat je er uitzonderlijk goed in kan drijven. De modder van de bodem van de dode zee staat erom bekend dat het de natuurlijke processen van de huid verbetert, reumatische pijn vermindert en spieren kan kalmeren. Hoewel dit nooit bewezen is, kan het dus geen kwaad om elkaar daar in te smeren met modder en moddergevechten te houden. Helaas wordt het water niveau in de dode zee snel lager. De voornaamste reden hiervoor is de grotere mate van verdamping en de kleinere toestroom van water uit de Jordan river.

Wadi Rum

De Wadi Rum woestijn is een vallei in het zuiden van Jordanie, met een oppervlakte van ongeveer 720 vierkante kilometer. Het wordt gekarakteriseerd door de rode rots formaties en zand duinen. In de woestijn zijn een heleboel kampen waar je kan beleven hoe het is om te leven als een Bedouin, de oorspronkelijke inwoners van de woestijn. In 'Oog in oog met de Jordaanse geschiedenis' kunt u meer lezen over de Bedouinen. Dit betekent onder andere slapen in tenten die gemaakt zijn vangeiten wol en koken in een gat onder het zand. 's Nachts zijn er duizenden sterren te zien, terwijl je overdag de omgeving kan verkennen per jeep of kameel.

Wadi Mujib

Wadi Mujib is een kloof waar op de bodem een rivier door heen stroomt. Deze kloof is te vinden in het mid-westen van Jordanie. Je kan er door de rivier wandelen, op kleine rotsen klimmen en van door de natuur gevormde glijbanen in rotsen glijden. Het is één van de weinige plekken in Jordanie waar je kan zwemmen in verkoelend, natuurlijk water. Je kan gedurende een dag in deze kloof genieten van de mooie oranje wanden in combinatie met het heldere blauwe water, terwijl je over de rotsen klimt en in het water speelt. Je begint met een wandeling tegen de stroom in, tot dat je een grote waterval bereikt. Daarna neem je dezelfde weg terug, wat betekent dat je hele stukken met de stroom mee kan drijven en van rotsen af kan springen.

Vallei in Wadi Mujib

Plezier bij de Dode Zee

Verkennen van Wadi Rum

Bezoek aan een **conflict gebied?**

Geschreven door Julia Doornbos

Jordanië is gelegen in een gebied van constante socio-politieke problemen, zoals het nabijgelegen Syrië, Irak en Palestina. Ondanks de politieke instabiliteit van de omliggende landen, staat Jordanië bekend als het 'Zwitserland van het Midden Oosten'. Hierdoor wordt het land vaak gezien als een toevluchtsoord en hebben vele vluchtelingen, asielzoekers en migranten zich gevestigd in het gebied.

Voorbeelden van zulke migratie stromen zijn de Palestijnen. De Britse minister van Buitenlandse Zaken, Arthur Balfour, sprak in 1917 zijn steun uit voor de vestiging van een Joods thuisland in Palestina. Het aantal Joodse mensen in Palestina nam toe en na de Tweede Wereldoorlog braken er conflicten uit tussen Israëlieten en nabijgelegen Arabische landen. Als een resultaat hiervan vluchtten vele Palestijnen naar Jordanië, waardoor de Jordaanse bevolking bijna verdubbelde. Ook na de verdrijving van Saddam Hoessein in 2003 vluchtten meer dan een half miljoen Irakezen. In de zomer van 2012 kwamen de eerste Syrische vluchtelingen naar Jordanië. Het aantal geregistreerde Syrische vluchtelingen in Jordanië is inmiddels opgelopen tot ruim een half miljoen en beslaat enorme vluchtelingenkampen in het Noorden van het land. Deze ontwikkelingen hebben ertoe geleid dat Jordanië, in verhouding tot de eigen bevolking, de meeste vluchtelingen ter wereld huisvest.

Tijdens het bezoek aan Amman waren deze verschillen tussen de bevolkingsgroepen duidelijk te zien in het straatbeeld. Vele Moslima's droegen alleen een hoofddoek, terwijl anderen volledig gehuld waren in een boerka. Onze gids, Omar, legde uit dit duidelijk de verschillen in achtergrond laat zien: de Jordaanse Moslima's zijn vaak moderner gekleed, terwijl de Irakese en Syrische vrouwen conservatiever zijn.

Ondanks de onrust in de regio, wordt Jordanië door haar bevolking gezien als een baken van rust. Echter voor economisch ontwikkelde landen in West-Europa of Noord-Amerika wordt het gehele Midden Oosten vaak bestempeld als onveilig, waardoor veel mensen worden afgeschrikt om het gebied te bezoeken. Voor sommigen is veiligheid een voorwaarde om het land te bezoeken, terwijl anderen niet afgeschrikt worden door socio-politieke, soms gewelddadige, conflicten. Deze vorm van toerisme is in de literatuur bekend als dark tourism, wat reizen naar een plek betekent voor symbolische of werkelijke ontmoetingen met de dood of rampen. Dit is niet een nieuw fenomeen. Het meeste oude voorbeeld zijn waarschijnlijk de gladiator gevechten in het Romeinse Colosseum. Denk verder bijvoorbeeld aan het bezoek aan concentratiekampen en plekken waar terroristische aanvallen hebben plaatsgevonden overal ter wereld die nu toeristische attracties zijn geworden.

Dorina Buda, een onderzoeker aan de Universiteit van Groningen, doet onderzoek naar de relaties tussen toerisme, veiligheid en conflict. Ze verkent waarom mensen naar conflict gebieden reizen en nog belangrijker, wat voor gevoelens deze plekken opwekken en de dynamiek tussen toeristen, lokale bevolking en plekken. Dit doet ze door middel van meerdere bezoeken aan Jordanië en de Westelijke Jordaanoever, waar ze reisorganisaties, reisgidsen en toeristen interviewt. Buda heeft recentelijk een boek gepubliceerd over het onderwerp: 'Affective Tourism: Dark Routes in Conflict' (2015). Een mogelijke manier om deze toeristen dynamiek te begrijpen is dat het bezoek bepaalde gevoelens van angst, plezier en verlangen opwekken. Deze gevoelens worden vaak niet in het dagelijks leven geuit en het bezoek aan deze plekken geeft de mogelijkheid om dit te voelen en hierop te reflecteren bij thuiskomst

Terugkijkend aan ons bezoek aan Jordanië, kan ik me hier in herkennen. Vooraf waren veel van ons bang en vroegen we ons af het gebied echt veilig zou zijn. Tijdens de reis veranderde deze angst, voor mij, in een bepaald gevoel van sensatie. Het gevoel van op een plek zijn dat zo dicht bij een conflict gebied is en dat een dagelijks onderdeel van het nieuws is. Zo was het bijzonder om op de Nederlandse Ambassade in Amman te horen over de grens van Jordanië met Syrië, wat hierdoor dichterbij kwam. Door deze ervaringen werden de nieuws berichten tastbaarder en realistischer. Een ander voorbeeld was het bezoek aan Bethany, waar Jezus vermoedelijk gedoopt is. Aan de andere kant van de rivier de Jordaan, een paar meter verderop, stonden soldaten de Israëlische kant te bewaken van deze toeristen attractie. Op dat moment was ik niet bang of iets dergelijks, maar voelde ik een plotselinge spanning. Reflecterend hierop na de reis, voelt het net alsof ik toegeef dat ik plezier het gehaald uit het kijken naar soldaten, wapens en andere voorbeelden van dit regionale conflict, maar het is denk ik niet zo simpel. Ik denk dat het een gevoel is dat veel mensen ervaren en wat zelfs kan aantrekken om plekken verbonden met de dood of rampen te bezoeken. Voor mijzelf was het zeker een nieuwe ervaring en kwamen bepaalde emoties op die ik vooraf nooit zou willen hebben toegeven.

Voor de toekomst zou ik nooit bewust en opzettelijk plekken bezoeken om naar de ellende van anderen te kijken, maar de spanning die ik voelde, zonder het zien van de werkelijke slachtoffers in Jordanië, had een onverwacht effect op mijn emoties.

Een Student met een Toeristen Politie Agent in Petra

Boetiek

Economie van Jordanië

Geschreven door Maaike Schoonejans

‘Was jij ook een beetje zenuwachtig om naar Jordanië te gaan?’ was de meest voorkomende vraag in Jordanië. Sommige studenten van het Honours College hebben zich om deze reden niet eens aangemeld voor deze zomerschool. Helaas zijn de studenten in Groningen geen uitzondering.

Toerisme leverde 10 procent van het Nationaal Inkomen in Jordanië in 2015. Omdat Jordanië zich bevindt tussen oorlogsgebieden, is toerisme de afgelopen jaren extreem afgenomen. Zo is het inkomen uit toerisme tijdens de eerste vier maanden van 2015 gedaald met 15 procent, moeten hotels in de buurt van Petra hun deuren sluiten en souvenir shops zien hun verkoop met de dag afnemen. Als economie student en vroegere inwoner van Amsterdam, een stad die voor een groot deel draaiende wordt gehouden door toerisme, komen de volgende vragen in mij op: Wat voor effect heeft deze angst van toeristen op de economie Jordanië? Wat zijn de grootste bronnen van inkomsten in Jordanië? Hoe kan Jordanië zijn economie draaiende houden ondanks deze afname van toerisme?

Grondstoffen

Negentig procent van het land is geclassificeerd als woestijn, dus veel grondstoffen bezit Jordanië niet. Het bevat enkel kalium en fosfaat, wat de ingrediënten zijn van zand. Saudi-Arabië staat bekend om het grote bezit van olie, echter is de situatie in Jordanië een beetje anders. Jordanië bezit enkel schalieolie, wat vrijkomt uit gesteente bij verwarming, maar dat is momenteel te complex en te duur om uit de grond te halen. Daardoor importeert Jordanië nu olie uit Irak. Door het schaarse bezit aan grondstoffen, moet zeventig procent van de vraag naar goederen geïmporteerd worden!

Oplossing?

Jordanië heeft geen grondstoffen en toerisme daalt enorm. Hoe zorgt het dat deze grote mate van import nog financieel haalbaar is? Jordanië heeft meerdere vrije handels overeenkomsten, zoals met de Europese Unie in 1999. Ook is het momenteel onderdeel van de Wereldhandelsorganisatie (WHO) en is het in gesprek over een vrije handels positie met de Europese Vrije Handels Organisatie (EFTA). Daarnaast heeft Jordanië een vrije handelsovereenkomst met de Verenigde Staten. Naast goedkopere handelsmanieren krijgt Jordanië veel hulp van buitenlandse organisaties zoals de USAID, een Amerikaanse regeringsinstantie die investeert in het renoveren van historische bezienswaardigheden zoals Petra.
Er wordt dus veel geïnvesteerd in Jordanië door het buitenland. Waarom zou dit zijn? Wat heeft Jordanië deze landen te bieden?
Hoewel Jordanië is gelegen in een gebied met sociaal-politieke onrust, is Jordanië politiek stabiel. Jordanië wordt ook wel een ‘veilige haven te midden van politieke onrust’ genoemd en de veiligheid is tijdens onze reis dan ook genoemd door de Nederlandse ambassade, andere organisaties die we hebben bezocht (zoals het USAID), gidsen en meerdere inwoners van Jordanië.
Door hulp te bieden genereren de externe landen een vertrouwensband en allianties met Jordanië. Door de ligging van Jordanië te midden van een oorlogsgebied, kan dit partnerschap van grote waarde zijn voor beide partijen, zeker als de regionale conflicten verergeren.

Conclusie

Door de vrije handelsovereenkomsten kan de economie draaiende blijven, ondanks de noodzaak om zoveel goederen te importeren. Daarnaast worden de bezienswaardigheden in Jordanië gerestaureerd, waardoor toerisme in de toekomst de mogelijkheid heeft om weer toe te nemen. Het benadrukken van de veilige situatie in Jordanië, ook door externe partijen zoals de USAID, kan daarnaast bijdragen aan een stijgende toeristische sector. Dit zijn allemaal positieve aspecten van de manier waarop Jordanië zich heeft ontwikkeld.

Jordanië
Een pelgrimsoord

Geschreven door Jos Kanning

Baptismal Site

Wie door het Jordaanse landschap reist zal onder de indruk zijn van het aantal religieuze bouwwerken. Van imposante gewelfde moskeeën tot Oosters-orthodoxe kerken tot klassieke Romeinse tempels; Jordanië is een schat voor ieder die enigszins belangstelling heeft voor religie en spiritualiteit.

Ondanks het feit dat Jordanië een rijk assortiment aan religieuze plekken kent, zijn er twee specifieke locaties die uitblinken voor elke beoefenaar of enthousiast van de Joodse-, Christelijke- en Islamitische religie(s).

Mount Nebo – De overlijdens- en begraafplaats van Mozes

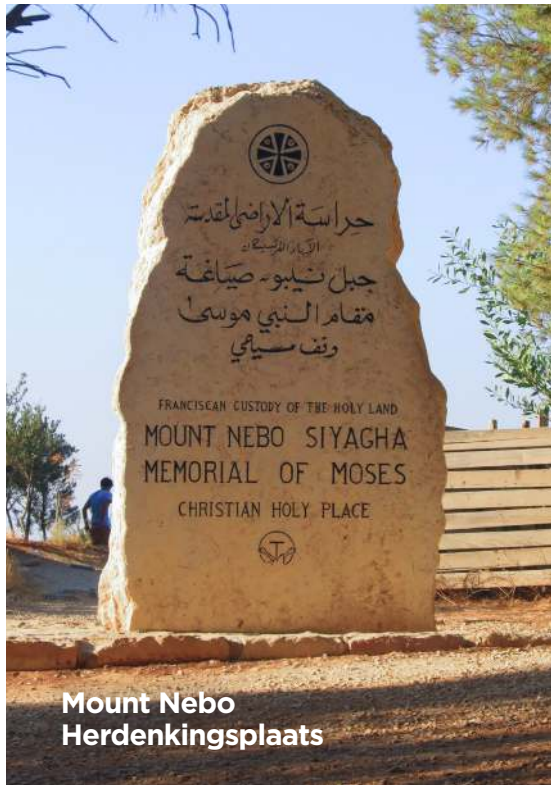
Slechts een paar kilometer verwijderd van de Wadi Rum vallei staat de richel bekend als Mount Nebo. Het is hier, volgens het Oude Testament, waar Mozes voor zijn eerste en laatste keer het hem beloofde Heilige Land te zien kreeg voor zijn dood. Ondanks dat zijn exacte begraafplaats nog ter discussie staat, zijn vele prominente geleerden het er over eens dat zijn graf ergens in dit gebied te vinden moet zijn. Het belang van deze plek werd verder benadrukt toen Paus Johannes Paulus II Mount Nebo bezocht in 2011, waarna hij de plek benoemde als een Heilig pelgrimsoord voor Christelijken.

Ondanks het klaarblijkelijke religieuze belang van Mount Nebo, dient deze locatie niet genegeerd te woorden door zij die minder religieus georiënteerd zijn. De top van de richel beloont de klimmer met een prachtig panoramisch beeld van het omringend landschap. Zelfs een glimp van Jeruzalem is mogelijk op een zonnige dag. Dezelfde top huisvest ook een typische Byzantijnse kerk, toentertijd gebouwd ter nagedachtenis aan Mozes. De binnenkant van deze kerk is gevuld met prachtige mozaïeken, die een imposant tafereel vertonen van exotische dieren en jachtgewoonten.

Bethany Beyond the Jordan – De bakermat van het Christendom

"Toen kwam Jezus vanuit Galilea naar de Jordaan om door Johannes gedoopt te worden" (Matteüs 3:13). Het is lastig voor te stellen dat deze ongewone plaats langs de rivier Jordaan de geboorteplaats is van een van 's werelds grootste religies. Het is hier, volgens zowel archeologen als belangrijke religieuze leiders, waar Johannes de Doper Jezus doopte, waarmee hij het Christendom tot leven blies. Het wordt ook algemeen geaccepteerd dat dit de plek is waar de profeet Elia naar de hemel werd opgenomen in een vurige wagen voortgetrokken door vlammende paarden. Ieder die de doopplaats wil bezoeken bevindt zich in goed gezelschap. De plaats is bezocht door
maar liefst 3 Pauzen (en andere religieuze leiders) en een imposant aantal vorsten van over de hele wereld. Toen Paus Johannes Paulus II de doopplaats bezocht noemde hij het "Een van de vijf officiële Jordaanse pelgrimsoorden" waarmee hij het religieuze belang van de doopplaats bevestigde.

De vorige secties geven misschien de indruk dat de doopplaats alleen interessant is voor diegenen die geïnteresseerd zijn in religie. In werkelijkheid zal iedereen de stille rust van de doopplaats op prijs kunnen stellen: Neem plaats aan de Jordaan, steek uw voeten in het verfrissende koele water en zwaai gemoedelijk naar de Israëlische overkant; U bent zeker een warm antwoord te genieten.

Mount Nebo
Herdenkingsplaats

Petra
Stad van Steen

Geschreven door Sybrand Zeinstra

De ruïnes van Petra is de bekendste toeristische trekpleister van Jordanië. Door haar ligging op waardevolle handelsroutes die wierook en specerijen uit het oosten brachten, was de stad vanaf de 3e eeuw v. Chr. de hoofdstad van het rijk van de Nabateeërs. In de 4e eeuw n. Chr. liepen de opbrengsten uit de handel terug en werd de stad door een aardbeving geraakt. De stad ontvolkte, slechts de lokale Bedoeïenen woonden er nog. Wat vandaag de dag resteert, zijn theaters, tempels en graftombes, vaak uitgehakt in de rotsen. In 2007 werd Petra verkozen tot een van de nieuwe zeven wereldwonderen.

Als je Petra wilt bezoeken, is het verstandig je voor te bereiden. Als je de vele ruïnes goed wilt bekijken, maak je aardig wat kilometers. Daarom zijn goede wandelschoenen aangeraden, vooral als je 'het Klooster' aan het einde van de hoofdroute wilt bekijken. Maar zelfs als je niet veel wilt of kunt lopen, kun je toch een hoop van de stad zien. Voor een paar dinars kun je een rit op een paard of in een rijtuig nemen.

Een smalle kloof leidt naar de stad van steen, en aan het einde van de kloof ligt 'de Schatkamer', een mausoleum van wel 40 meter hoog, volledig uit de rotsen gehakt. Petra was een ontmoetingsplaats voor veel culturen: de pilaren, friezen en Korinthische zuilen zijn duidelijke Hellenistische kenmerken. De Schatkamer heeft zijn naam te danken aan de urn bovenaan, waarin volgens de legende een schat zit.

Met een deel van de groep zijn we naar 'het Klooster' gelopen, met zijn 48 meter groter dan de Schatkamer. Het Klooster diende als een tempel voor een van de goden van de Nabateeërs, maar heeft zijn naam te danken aan de kruizen die in Byzantijnse tijden in de muren gekerfd zijn. Het gebouw werd toen gebruikt als kerk.

Zoals eerder genoemd, goede wandelschoenen zijn aangeraden, het Klooster ligt een paar honderd meter boven de andere ruïnes. Langs het pad omhoog kom je langs veel plekken met een mooi uitzicht op het omringende landschap. Zorg wel dat je genoeg water meeneemt, het kan in Jordanië erg warm zijn.

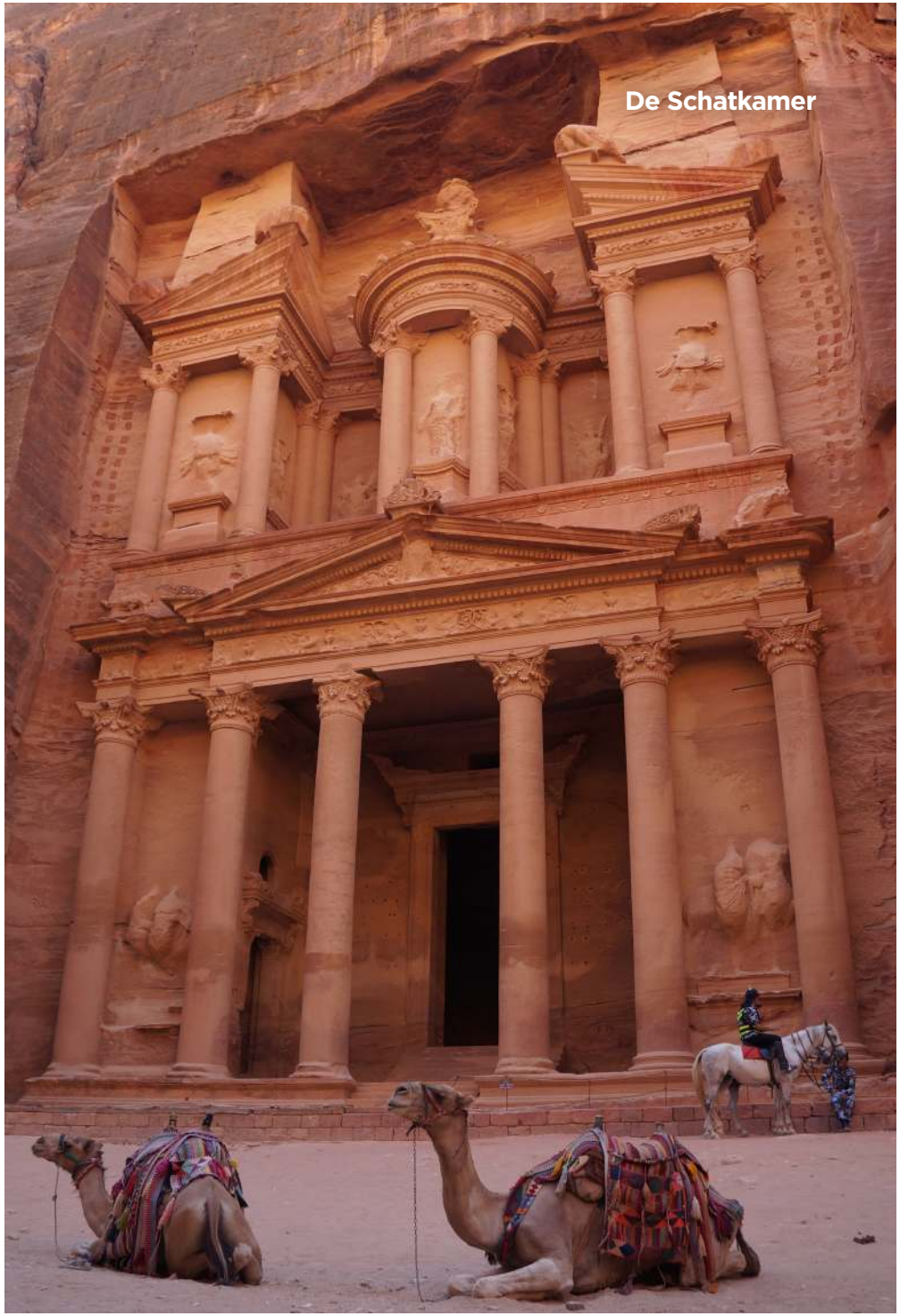
In Petra kom je de lokale bevolking ook tegen. Als kleine tip: beloof ze niet dat je op de terugweg wat koopt, tenzij je het echt meent. Je komt langs de zelfde weg terug en de locals hebben je belofte onthouden.
Petra is een indrukwekkende en grootse stad en is zeker de moeite van het bezoeken waard.

Uitzicht van de Siq
Op weg naar de Schatkamer

Het Klooster

De Schatkamer

Fun to **know**

Geschreven door Rasyida Noor & Christina Verbruggen

Portret van de Koninklijke Familie in het Romeinse Theater in Amman

Iedereen houdt van de koning en zijn familie! Toen we de hoofdstad Amman bezochten, waren velen verbaasd over het aantal posters en gigantische foto's op elke hoek van de straat. Het is gebruikelijk in Jordanië om de koning te prijzen, aangezien alle voorspoed te danken is aan God en de koning.

Petra

De stad Petra, een van de zeven wereld wonderen, is uitgehouwen uit steen 2000 jaar geleden. In de 19e eeuw werd Petra pas ontdekt door een 27-jarige Zwitserse ontdekkingsreiziger genaamd Johann Ludwig Burckhardt. Een leuk weetje: de rood kleurige stenen veranderen van kleur afhankelijk van het zonlicht op verschillende tijden van de dag, hierdoor maakt het veel indruk op de bezoekers.

Modderbad bij de Dode Zee

De Dode Zee ligt 402 meter onder het zee niveau, waardoor dit het laagste punt op aarde is. Het wordt de Dode Zee genoemd omdat alleen een klein aantal bacteriën kan leven in het water met het hoge zout niveau. Het zout niveau is namelijk negen keer groter dan dat van oceanen.

De Rivier de Jordaan

Jordanië is ook bekend om haar religieuze toerisme. De dopingsplaats van Jezus, naast de river de Jordaan, is één van de belangrijkste bijbelse archeologische ontdekkingen. Men gelooft dat dit de plek is waar Johannes de Doper woonde en waar Jezus Christus door hem is gedoopt.

Amman

Amman, de hoofdstad van Jordanië is oorspronkelijk gebouwd op 7 heuvels, genaamd 'Jabbals'. Tegenwoordig is de stad gegroeid en beslaat het 19 heuvels. In de stad wordt de weg gewezen door middel van deze 'Jabbals'. Bij een bezoek aan Amman is het opvallend dat veel gebouwen identiek zijn. Dit komt omdat bijna alle constructies in Amman bestaan uit steen of beton met witte kalksteen lagen.

Verrijkende **Ontmoetingen**

Geschreven door Sophie Lammertink

Wanneer je denkt aan plaatsen en landen in de wereld, zie je vaak beelden voor je die jij ervaart als typisch of representatief voor die bepaalde plaats of dat land. Deze zijn vaak onderdeel van de stereotypes waar we in geloven.

Veel mensen denken bijvoorbeeld bij Nederland aan windmolens, tulpen en wiet, terwijl Frankrijk gedachtes aan stokbrood, wijn en mode oproept en Duitsland vooral het land is van bier, bradwürst en het Oktober Fest. Voordat ik in augustus 2015 naar Jordanië reisde, als onderdeel van de 'Passions of Tourism Summer School', stond ik even stil bij de dingen die ik typisch vond aan dit land in het 'Midden-Oosten'. In mijn verbeelding zag ik Jordanië voor me als een land met eindeloze woestijnen en turbulente steden bestaande uit allemaal kleine, smalle straatjes met kleurrijke kraampjes waar de mensen vele soorten thee, kruiden en sjaals verkopen. Ik verwachtte dat dit land sterk gedomineerd zou zijn door mannen en vooral georiënteerd op de waarden en tradities van de Islam.

Verder verwachtte ik spanningen, gezien de onrust in de landen rondom Jordanië.
Deze stereotype opvattingen over het 'onbekende' kunnen problematisch zijn. Sterker nog, de spanningen tussen mensen van verschillende culturele en etnische achtergronden kunnen vaak uitgelegd worden op basis van deze stereotypen. Wanneer mensen zich gedragen naar hun stereotype opvattingen en vooroordelen kan dit leiden tot discriminatie. [1] Sommige stereotypes kunnen deels op de waarheid of werkelijkheid gebaseerd zijn, maar vaker zijn deze stereotypes vooral gebaseerd op de verschillen die mensen dénken te zien tussen zichzelf en anderen met een andere etniciteit, ras, geslacht of cultuur. In hun gedachten worden deze verschillen heel belangrijk, en dit kan ertoe leiden dat men de onderlinge verschillen gaat zien als groter dan ze eigenlijk zijn, terwijl er geen aandacht is voor de gelijkenissen. Discriminatie is in Nederland een groot maatschappelijk probleem waar veel mensen het slachtoffer van worden, in het bijzonder de etnische minderheden.

Jordaanse Bedoeïenen

Maar er is hoop op verandering van de stereotype opvattingen die kunnen leiden tot discriminatie. Deze hoop kunnen we deels uit reizen en toerisme putten. Tegenwoordig zien steeds meer mensen in dat kennis niet neutraal is, maar afhankelijk van de context en onze eigen opvattingen. Deze nieuwe manier van kennis beoordelen wordt ook wel postmodernisme genoemd. Postmodernisme ontstond met de collectieve ontdekking dat er verschillende mensen zijn die allemaal andere opvattingen hebben over de waarheid en werkelijkheid, en die daarmee de meningen van de meerderheid uitdaagden (zoals de feministen, homoseksuelen, etnische minderheden, enzovoorts). Hierdoor realiseerden we ons dat kennis wordt geproduceerd door mensen en sociaal geconstrueerd wordt vanuit verschillende opvattingen. Dit is ook belangrijk in het toerisme, want als we denken aan toerisme als het ontdekken en onderzoeken van de sociale aspecten van het leven, en niet slechts aan analyse van vrijetijdsbesteding, kan dit ons helpen om onze wereld, kennis en elkaar beter te begrijpen. [2]

Verschillen in culturen komen ook voort uit verschillende opvattingen over de wereld. Om wederzijds begrip te vergroten, is het belangrijk dat mensen zich ervan bewust zijn dat hun eigen opvattingen niet onbetwistbaar zijn. Als we leren om in te zien dat er meer is dan onze eigen waarheid, staan we opener voor de manier van denken, voelen en gedragen van andere mensen. Op deze manier kan toerisme bijdragen aan het oplossen van conflicten en misverstanden tussen culturen. Dit door het in verbinding brengen van mensen met verschillende achtergronden.

Veel toeristen, maar ook de lokale bevolking, leren hun opvattingen over de ander bij te stellen wanneer zij de andere cultuur en mensen in het echte leven ontmoeten. Deze theorie is gebaseerd op de contact-hypothese, een strategie om groepen beter samen te laten gaan. Dit sterk wetenschappelijk onderbouwde principe verklaart dat het samenbrengen van leden van conflicterende groepen zal leiden tot minder vooroordelen en de relatie tussen de groepen zal verbeteren. [3]

Tijdens ons bezoek aan Jordanië waren wij ook in contact met de lokale bevolking. Gedurende de eerste paar dagen van de reis was de twijfel en voorzichtigheid

Bedoeïen en zijn Kamelen in de Wadi Rum Woestijn

merkbaar in de groep; we stapten niet op iedereen af. Maar naarmate de dagen vorderden, begonnen we steeds meer met de lokale mensen te praten en stonden we meer open voor hun gewoontes en opvattingen. Onder de groepsleden zag je de spanning afnemen en de ontspanning toenemen, terwijl we rondreisden door het land waarvoor sommigen van ons bang waren geweest. Over het algemeen vonden we de mensen erg aardig en hadden we hele mooie ervaringen met de Jordaanse cultuur. Langzaam maar zeker begonnen de studenten in onze groep zich te realiseren dat sommige stereotype opvattingen die we hadden gehad voor onze aankomst in Jordanië niet eens in de buurt van de waarheid kwamen.

Zo hoefden de vrouwen zich helemaal niet geïntimideerd of bedreigd te voelen door de cultuur. Ondanks het feit dat publieke ruimtes gedomineerd worden door mannen en Moslims, heb ik mij als een blanke, Christelijke vrouw uit een West-Europees land niet gediscrimineerd gevoeld vanwege mijn geslacht of religie. Verder ervoer ik bij het bezoek aan de verschillende heilige plaatsen voor het Christendom (Neboberg, Bethanië aan de Jordaan, Madaba, enzovoorts) dat er een tolerante houding is tegenover andere religies dan de Islam.

Verder waren de kledingvoorschriften niet zo streng als we hadden verwacht. Bovendien vond ik het eigenlijk wel fijn om een hoofddoek en bedekkende kleding te dragen, omdat ik hierdoor het gevoel kreeg dat mijn uiterlijk een stuk minder belangrijk werd dan het in Nederland is. Om die reden merkte ik ook dat ik nu anders kijk naar de Islamitische vrouwen die ik na mijn bezoek aan Jordanië in Nederland ben tegen gekomen. Ik heb nu meer acceptatie en respect voor hun traditionele manier van kleden. Voordat ik Jordanië bezocht, dacht ik vaak dat hun verschijning het resultaat was van onderdrukking van vrouwen door de Islam. Nu realiseer ik me dat het veel meer is dan dat, en dat de meeste Islamitische vrouwen zich waarschijnlijk simpelweg comfortabeler voelen in hun traditionele gewaden. Je zou dus kunnen zeggen dat mijn begrip van zulke tradities is verbeterd door mijn ervaringen met de cultuur in Jordanië (voor meer informatie; zie ook het artikel over Religie in dit tijdschrift!).

Verder vonden de Jordaanse mensen het ook vaak leuk om met ons te praten en ons beter te leren kennen. Toen ik de cultuur een beetje leerde kennen realiseerde ik me dat er niet veel misverstanden waren tussen ons, een groep Westerse studenten, en de Jordaniërs, aangezien we op meer vlakken overeenkwamen dan ik had verwacht. Kortom, ons bezoek aan Jordanië was een prachtig voorbeeld van hoe het samenbrengen van groepen die niet bekend zijn met elkaars' gewoontes, normen en waarden ervoor kan zorgen dat stereotype opvattingen bijgesteld worden en wederzijds begrip toeneemt.

Concluderend: als je je identificeert met mijn initiële stereotype opvattingen en verwachtingen van Jordanië en het 'Midden-Oosten', zou ik zeker aanraden om dit land te bezoeken! Op die manier kun je het prachtige land en alles wat de cultuur te bieden heeft ontdekken, en misschien zelfs je kennis en begrip van de wereld verbeteren! Het overwinnen van de stereotypen en vooroordelen kunnen uiteindelijk helpen om onze wereld wat beter en vreedzamer te maken.

1. Schultz, W. & Estrada-Hollenbeck, M. (2008). The USE of theory in applied social psychology. In L. Steg, A.P. Buunk & T. Rothengatter (eds.), Applied Social Psychology; Understanding and Managing Social Problems. pp. 42-43. Cambridge: Cambridge University Press.

2. Buda, D. (2015). Affective Tourism: Dark Routes in Conflict. (Contemporary Geographies of Leisure, Tourism and Mobility). Routledge, Taylor and Francis group.

3. Pettigrew, T. & Tropp, L. (2006) A meta-analytic test of intergroup contact theory. Journal of Personality and Social Psychology, 90, 751-783.

Het maken van Traditionele Thee

Met **dank** aan

The Honours College
University of Groningen

Omar Alamat
Tour guide

Dorina Maria Buda
Lecturer and Course Co-ordinator

Suleiman Farajat
Faculty of Archeology and Tourism
The University of Jordan

Annaclaudia Martini
Course Assistant

Rustom Mkhjian
Deputy Head Bethany Beyond
the Jordan Baptismal Site

Maartje Peters
Deputy Head of Mission at the Embassy
of the Kingdom of the Netherlands in
Amman

Barbara Porter
Head of ACOR Centre Amman

Ibrahim Osta
Chief of Party USAID

Kamil Sawalha
Nebo Tours

Jelle Maarten de Vries
Designer

Participants of the summerschool

Julia Doornbos
Jara Gerrits
Eva Nortier
Josine Rawee
Maaike Schoonejans
Jos Kanning
Sybrand Zeinstra
Li He
Klara Hillmann
Maartje Stutvoet
Bregje Tingen
Ginger van Breukelen
Rasyida Noor
Sophie Lammertink
Christina Verbruggen
Lukas Lovón Marcondes
Marina Demetz
Trishla Sinha
Merel Limbeek
Mariël Buurman
Anouar Kadi
Anniek Stuursma
Beibei Wu
Jelle Griffioen
Loes Hooge Venterink

university of groningen / honours college

